

Jongeren bazuin

Juicht! De Heer is opgestaan!

Jongerenbazuin, nieuw jasje, nieuwe redactie!

Met trots presenteren wij jullie de nieuwe jongerenbazuin

Na een ruime tijd verdwenen te zijn, is de Jongerenbazuin nieuw leven ingeblazen. Er is veel behoefte om informatie uit te wisselen over ons geloof, vooral in deze tijd. We leven in een periode waarin het niet vanzelfsprekend is om zomaar met iedereen over het geloof te praten. Op school of op het werk is niet iedereen vol van het het evangelie van Jezus Christus. Het is bekend dat wij in de eindtijd leven, een tijd vol van lauwheid en traagheid (denk aan Laodicea). Misschien klinkt het een beetje vreemd, maar het is toch mooi om in deze tijd te leven? Wat er nu in de wereld en kerk gebeurt, is immers voorspeld in de Bijbel. Inderdaad, het is mooi om nu te leven, maar ook moeilijk. Je hebt misschien andere denkbeelden dan de meeste klasgenoten/collega's, terwijl

je wel de behoefte hebt om over je geloof te praten, lezen en schrijven. Daarom de herstart van dit blad. We willen klein beginnen, gewoon een paar pagina's over geloofsbeleving, een getuigenis, een puzzel, een gedicht. Maar we willen dit in de loop van de tijd uitbreiden naar meer. Hiervoor hebben wij echter jullie hulp nodig!!! Heb jij iets bijzonders meegeemaakt in je leven, en wil je dit delen? Of heb je een mooi verhaal geschreven of gevonden waarvan je denkt dat iemand anders hier ook iets aan heeft in zijn of haar leven? Wij doen een beroep op jou, het is namelijk een blad voor, door en van jongeren. Desalniettemin zijn overdenkingen van ouderen ook van harte welkom.

Wij hopen dat veel jongeren door dit blad gesteund zullen worden.

Redactie

Inhoud van deze Jongerenbazuin

Doen in Juda	pag. 2
Eens zal God verschijnen	pag. 2
De relatie met God	pag. 2
Jongeredag in Amsterdam	pag. 3
Handen in 1 voor Congo	pag. 3
Opstanding	pag. 5
Ik merk niets van God	pag. 6
Bespreking "Ik merk niets van God"	pag. 7
Neuroblastoom	pag. 7
Voetstappen in het zand	pag. 7
Tien vragen over de bijbel	pag. 8
Gods hart, Gods verlangen	pag. 8

Lentenummer met de nadruk op Pasen

2011

De Jongerenbazuin is een uitgave van de Hersteld Apostolische Zendingkerk in Nederland (stam Juda): www.hazknl.nl

Dit blad komt 4 keer per jaar uit, in een oplage van 250 stuks, verspreid over de leden van de Hersteld Apostolische Zendingkerk en belangstellenden. Wilt u dit blad opgestuurd krijgen? Mail dan met redactie@jongerenbazuin.nl. Ga naar www.jongerenbazuin.nl om dit blad digitaal te bekijken.

Doen in Juda	mei	juni	september	november
Hiernaast een geheugensteuntje: wat is er dit jaar te doen in de stam Juda?	24 Pinksterzangdienst in Enkhuizen	18 Ontmoetingsdag in Utrecht	16-18 Jongerenweekend in Lunteren. Diensten in Wageningen en Arnhem	20 Jongeredag in de gemeente Amersfoort

Eens zal God verschijnen

**Eens zal God, de Heer verschijnen
Iedereen zal Hem dan kunnen zien**

Het zal anders worden dan voordien

Alles nieuw, het oude zal verdwijnen.

Een ongekende tijd breekt aan

Geen strijd en geen zorgen meer

Alles keert tot God eens weer

Niemand weet hoe dit zal gaan.

Er zal een nieuwe wereld komen

Een hemel op aarde is ons toegezegd

Zoals het in de Bijbel is vastgelegd

Iets heel moois om van te dromen.

Als die grote dag zal aanbreken

Dat Gods beloften in vervulling gaan

En ons werk op deze aarde is gedaan

De relatie met God

Afgelopen jongeredag in Amsterdam (3 april j.l.) was het thema 'de relatie met God' en in de discussie met elkaar was dat een pittig thema.

Om over relaties te kunnen praten is het handig om eerst te weten waar dit begrip vandaan komt en wat relaties zijn. God vertelt dit in de Bijbel. Net na de schepping sprak God met de mens en wandelde Hij met hen (Genesis 1+2). God heeft ons geschapen om omgang met ons te hebben. Dus in gewoon Nederlands: een relatie. En dan wel een innige relatie van liefde, want al voordat God de wereld maakte, had hij het plan om de mens te maken als Zijn kind (Efeze 1). In Genesis 1:27 staat dat God de mens schiep als Zijn evenbeeld en dat betekent dus dat wij net als God ook verlangen naar een relatie omdat wij op Hem lijken en door Hem gemaakt zijn.

God wilde een relatie met ons en schiep ons met die eigenschap, waardoor wij ook die behoefte hebben aan een relatie. Dat maakt meteen duidelijk waarom het zo interessant is om daarover te praten en ermee bezig te zijn. De behoefte daaraan is ons dus van God ingegeven. Er is niets mis mee, want in Genesis 2 staat dat het niet goed is voor de mens om alleen te zijn (Gen 2:18). Maar door de zondeval (Genesis 3) werd de relatie met God verbroken, maar niet de behoefte van de mens om een relatie te hebben. Echter, waar bijna niemand zich nog bewust van is, is dat die behoefte in eerste instantie van God uitgaat.

Het is voor de mens beter en belangrijker om een relatie met God te hebben, dan met een ander mens. Dat is zo, omdat we door God gemaakt zijn.

Het Nieuwe Testament

In het Nieuwe Testament, na Jezus' kruisiging en opstanding, blijkt opnieuw dat God ook op die manier een relatie met ons wil en een voorbeeld daarvan is het huwelijk. Door middel van Zijn Heilige Geest kiest Hij er voor om in de mens te gaan wonen. God wil graag één met ons zijn. Dat kan dus! Tenminste, als die mens ook een relatie met God wil, Hem durft te vertrouwen. Zoals God vroeger in de tempel woonde, is nu ons lichaam een tempel van de Heilige Geest (1 Korintiërs 6:19). God één met ons, dichterbij kan niet.

Je krijgt hierdoor een levenslange relatie doordat je Jezus steeds beter leert kennen, en daardoor ga je zelf op Hem lijken. En ben je dus in staat om een goede partner (bruid) te zijn. Want dat is het plan van God: Zijn bruid zoeken voor Zijn Zoon Jezus Christus, om een huwelijk (relatie) te hebben in alle eeuwigheid.

herder Thesselaar

Jongerendag in Amsterdam

Het onderwerp van de jongerendag op 3 april j.l. in Amsterdam was: **Onze relatie met de Here God/de Here Jezus.**

Het was een mooie zonnige dag. De jongeren gingen na de ochtenddienst naar een gesloten kringloopwinkel waar zij gezamenlijk hebben gegeten. Ook de discussies vonden hier plaats. Er was ruimte genoeg en toch zaten wij op een kluitje knus en gezellig te eten en te drinken.

De volgende vragen hebben de jongeren beantwoord.

Vraag 1: Wat is een relatie? Hoe ontstaat een relatie?

Antwoorden van de jongeren: Het is een verband tussen twee dingen die ontstaat door overeenkomsten of verschillen. Het kan positief of negatief zijn. Relatie is een werkwoord, je moet eraan werken. Een tweede antwoord: Een jongere geeft een vader/ zoon relatie aan. "Die hebben ook een band en praten met elkaar, dat hoort ook bij het ontstaan van een relatie" zegt een andere jongere.

Vraag 2: Hoe was de relatie van Jacob met de Here God toen....

- hij nog thuis woonde? (Gen; 27:18-24,35)
- hij de droom gedroomd had bij Bethel? (Gen; 28:20,21)
- hij woonde bij zijn oom Laban? (Gen; 31:1-7)
- hij terugkeerde naar Kanaan en bij de rivier de Jabbok was? (Gen; 32:9-12)
- hij ouder was geworden? (Gen; 49:18)

Antwoord op vraag a: Nog niet zo goed, hij had de zegen niet eerlijk gekregen. Jacob dacht dat hij God een handje kon helpen.

Antwoord op vraag b: De relatie werd al iets beter, Jacob doet de belofte aan de Heer en vertrouwt Hem al meer.

Antwoord op vraag c: Hij geeft toe dat hij alles van God heeft gekregen en dat God hem zal leiden en besturen.

Antwoord op vraag d: Hij gaat terug en vertrouwt nu al volledig op de Here God maar worstelt bij de rivier Jabbok met God en zegt 'ik laat u niet los tenzij Gij mij zegent'

Antwoord op vraag e: Jacob geeft zich over aan God.

Vraag 3: Heb jij een relatie met de Here God?

Antwoord: Ja, vele jongeren vinden het fijn dat zij alles tegen God kunnen zeggen en dat Hij hun hart kent. Een jongeling zei dat hij het een bevestiging vond dat zijn oma nog werd verzegeld in het dodenrijk.

Vraag 4: Wat zou je moeten doen om een relatie met de Here God te krijgen?

Antwoord: Op Hem te vertrouwen, door te bidden en naar de kerk te gaan. Je moet er aan werken.

Vraag 5: Wat doet de Here God Zelf om Zijn relatie met jou te verbeteren? (zie Job 33:14-17)

Antwoord: De Heer spreekt indirect, door Zijn Woord, of direct door het Woord der Profetie. De Heer heeft Zijn leven gegeven dat is het belangrijkste, Hij heeft ons lief.

Na de discussies gingen wij terug naar de kerk voor de avonddienst om de Heer te danken voor deze mooie dag.
Notulist A.L. Doppenberg-Rijke

Handen in 1 voor Congo

Sinds 1985 hebben we contact met mensen in Congo, die zich bij ons hebben aangesloten. Van onze rijkdom hebben we steeds geprobeerd hulp te bieden in het dagelijks leven van onze geloofsgenoten in Congo, destijds Zaire geheten. De Democratische Republiek Congo is een voormalige kolonie van België, gelegen in Afrika en bestaat onder de huidige naam sinds 1997.

Het is een enorm groot land (5x Frankrijk), dat gekenmerkt wordt door armoede en onrust. Handen in 1 voor Congo zamelt geld in voor verschillende projecten, waaronder een school in de hoofdstad Kinshasa en een medische post in Sala. Opbrengsten van acties komen in zijn geheel ten goede aan de projecten. Alle werkzaamheden worden door vrijwilligers gedaan, die geen enkele financiële tegemoetkoming voor hun inzet ontvangen.

Waar wij hier in Nederland als groep steeds kleiner worden, is de behoefte aan hulp in Congo steeds groter. Ook daar wordt alles duurder en de groep mensen, die op onze hulp rekenen, wordt steeds groter.

Daar niet alleen leden van onze kerk gebruik kunnen maken van de projecten, die worden ontwikkeld, gingen wij op zoek naar mogelijkheden om buiten onze eigen kring geld in te zamelen. Na een periode van brainstormen zijn we begin 2011 van start gegaan met de acties 'Marktplaats voor Congo' en 'Vrienden van Congo'.

Wanneer u meer over ons wilt weten, schroom dan niet om contact met ons op te nemen.

Mirella Leewes en Hester Misset

www.handenin1voorcongo.nl
handenin1voorcongo@gmail.com

Opstanding

“Houd in gedachtenis, dat Jezus Christus uit de doden is opgewekt” (2 Timótheüs 2 vers 8a). Laten wij in deze tijd toch vasthouden aan de waarheid van de opstanding van Jezus Christus onze Heer. De opstanding waarvan de apostel Paulus hier schrijft aan Timótheüs, is een geweldige belangrijke gebeurtenis. Want zonder dit feit, deze werkelijkheid, bestaat het christendom alleen maar in schijn en is de prediking en het geloof zonder inhoud.

Ook dat is iets wat de apostel Paulus ons allen en dus ook onze jongeren voorhoudt: “En indien Christus niet is opgewekt, dan is immers onze prediking zonder inhoud, en zonder inhoud is ook uw geloof” (1 Korinthe 15 vers 14). Maar juist, omdat de opstanding van onze Heer werkelijk geschiedenis is, vermaant Hij ons te meer om dit toch steeds te gedenken. Zeker deze vermaning van een dienstknecht van Christus Jezus, een geroepen apostel, afgezonderd tot het evangelie van God (Romeinen 1 vers 1) is niet zo maar een gezegde, maar zeer doordacht en belangrijk te noemen. Want, ook Paulus wist maar al te goed, dat wij mensen heel snel geneigd zijn, om datgene te vergeten, wat wij met onze zintuigen niet kunnen waarnemen. Ook in onze tijd zien we daarvan het bewijs. Zo zijn er gelukkig nog wel mensen, die niet zo onverstandig zijn om te ontkennen, dat Jezus Christus tot heil van deze wereld gestorven is, en dat Hij uit de doden is opgestaan, en ten Hemel is opgevaren. Maar het is al zo lang geleden zeggen vele mensen dan. En daarom beginnen wij wel eens te twifelen, of al datgene wat er met en door Jezus Christus is gebeurd, ook wel op ons als jongeren vandaag aan de dag van toepassing is. Waar men een keer aan deze twijfel heeft blootgestaan, daar eindigt men vaak met de grote daden van God te vergeten, of ze ten minste door ongelooft met onverschilligheid maar te laten voor wat ze zijn. En dit te meer, als we uit Gods woord opmerken, dat deze opstanding werkelijk is geschied. Want wij kunnen lezen, dat de discipelen Jezus na Zijn verrijzenis met eigen ogen hebben gezien en met de handen gevoeld (Johannes 20). Zelfs is Hij verschenen aan

meer dan vijfhonderd broeders tegelijk en dat Hij vervolgens is gezien door Jakobus en al de apostelen, en uiteindelijk ook door Paulus zelf (1 Korinthe 15 de verzen 6 tot en met 8). Daarom, verdient deze vermaning: “Houd in gedachtenis, dat Jezus Christus uit de doden is opgewekt” toch onze belangstelling.

In het bijzonder nu in deze tijd, waarin wij, ook als jongeren, zoveel verleidingen hebben te weerstaan. Maar wat ons betreft, wij geloven dat- en de discipelen en de vijfhonderd broeders, die Jezus na Zijn opstanding gezien hebben, Paulus niet uitgezonderd, mensen zijn geweest met een gezond verstand en goede zintuigen.

Zij verdienen daarom ook meer geloof dan degenen die zoveel eeuwen nadat dit feit heeft plaatsgevonden, en daarom ook geen ooggetuigen waren, beweren dat een mens onmogelijk uit de doden heeft kunnen opstaan.

“Houd in gedachtenis”, hoe logisch is deze vermaning, als wij zien, dat de opstanding van Jezus Christus de kroon is van het gehele verlossingswerk. Want als de Heer nadat Hij gestorven en in het graf gelegd was, niet was opgestaan, hoe waar zou het dan geweest zijn dat Zijn vijanden Hem een godslasteraar noemden. Want Hij had toch van Zichzelf gezegd: “Ik ben de Opstanding en het Leven” (Johannes 11 vers 25). En doelend op Zijn lichaam: “Breekt dezen tempel, en in drie dagen zal Ik denzelven oprichten” (Johannes 2 vers 19). Juist de opstanding zou voor een ieder het bewijs moeten zijn, dat Hij de verlossing der wereld volkomen tot stand gebracht heeft. Hij heeft voor ons het graf ontsloten, om ons te verlossen van het geweld van de dood. Daarom laat ons God loven en prijzen, want Hij heeft het bewijs volkomen geleverd en als het ware de proef op de som gesteld, want op de derde dag is Hij zegevierend als de waarachtige Overwinnaar van de dood opgestaan. Hij heeft door Zijn opstanding met kracht bewezen de Zoon van de Levende God te zijn. En nu is deze vermaning van Paulus vanzelfsprekend. Want juist doordat Jezus is opgestaan, is ons het wapen in de hand gegeven om alle ongelooft te bestrijden en elke verzoeking, van welke aard ook, te boven te komen. Ons vlees, onze natuur en ons gevoel zeggen, dat wij zullen sterven. Dit predikt ons ook de wereld met al zijn heerlijk-

heid en pracht, ondanks zichzelf. De satan tracht bovendien de mens wijs te maken, dat deze bij zijn dood ophoudt te bestaan. Daarom zou het heel onwaarschijnlijk zijn dat de mens uit het graf zou kunnen opstaan, en is het daarom ook onverstandig om hierop, op welke wijze dan ook het vertrouwen te stellen. Vandaar dat er in deze tijd zo velen gevonden worden die zeggen: “komt laten wij eten en drinken, laten wij het goede van deze aarde met volle teugen genieten zolang het kan, want morgen of overmorgen zullen wij sterven”. Maar tegenover al deze verzoeken van het vlees, het gevoel, de wereld, de satan, plaatsen wij het onbedrieglijke getuigenis van God.

Wij zien met het oog van het geloof, op grond van het waarachtige getuigenis, de Zoon van God in majesteit en heerlijkheid uit de dood opstaan. De gevangenis van de dood gevangen nemende en als de Eerstgeborene uit de doden hemelwaarts opvaren, waar Hij nu zit op de troon van de heerlijkheid Gods aan de rechterhand van Zijn Vader, zoals we dit kunnen lezen in Efeze 1 vers 20 alwaar wij het volgende opgetekend vinden: “Die Hij gewrocht heeft in Christus, als Hij Hem uit de doden heeft opgewekt; en heeft Hem gezet tot Zijn rechterhand in den hemel”; en in Kolossensen 1 vers 18 waar staat: “En Hij is het Hoofd des lichaams, namelijk der Gemeente, Hij, Die het Begin is, de Eerstgeborene uit de doden, opdat Hij in allen de Eerste zou zijn”. Wij behoren immers Hem toe.

“Houd in gedachtenis”. Hoe nodig is toch deze vermaning, ook tot onze meerdere heiligmaking. In 1 Korinthe 6 de verzen 19 en 20 zegt apostel Paulus: “Of weet gij niet, dat ulieder lichaam een tempel is van den Heiligen Geest, Die in u is, Dien gij van God hebt, en dat gij uws zelfs niet zijt? Want gij zijt duur gekocht: zo verheerlijkt dan God in uw lichaam en in uw geest, welke Godes zijn”. Hieruit volgt dus, dat wij ons lichaam en onze geest niet moeten laten besmetten door de zondige bewegingen van ons hart, noch dat wij ons zullen blootstellen aan lichamelijke en geestverdervende invloeden van deze wereld en haar satanische machten. Dan laten wij ons bijvoorbeeld geen tatoeage zetten en geven wij ons niet over aan verslavende middelen.

Nee, weet u nog... wij, u en ik, zijn ge-

kocht en betaald... duur gekocht. Want wij zijn leden van het Lichaam van Christus, wij behoren Hem toe. Hij is het Die ons ook eenmaal zal doen opstaan, of, als wij het zullen mogen beleven, levend zal veranderen. We krijgen een verheerlijkt lichaam, om voor eeuwig met Jezus te leven. Welk een heerlijke toekomst. Daarom zullen wij in reinheid en heiligheid hier op aarde trachten te leven, als verlost kinderen, voor het aangezicht van God. "Geloofd zij de God en Vader van onzen Heere Jezus Christus, Die naar Zijn grote barmhartigheid ons heeft wedergeboren, tot een levende hoop, door de opstanding van Jezus Christus uit de doden" (1 Petrus 1 vers 3). Welk een woord van bemoediging en troost. Want Jezus is nu het Leven van Zijn kinderen, de gelovigen. Jezus zegt: "Die in Mij gelooft, heeft het eeuwige leven" aldus Johannes 6 vers 47) en Johannes 11 vers 25 zegt ons: "Ik ben de opstanding en het Leven; die in Mij gelooft zal leven, al ware hij ook gestorven" en in Johannes 3 vers 18a staat: "Die in Hem gelooft, wordt niet veroordeeld". "Wie gelooft". Daar komt het dus voor ons allen op aan. Want zonder geloof, is het onmogelijk Gode te behagen en er is geen eeuwig leven mogelijk. Daarom getuigen al de apostelen na de opstanding van hun Heer en Hei-

land krachtig van de waarachtigheid, de zekerheid van Die opstanding. Zij waren ervan overtuigd dat het zonder geloof onmogelijk is om God goedgunstig te kunnen zijn. Zij zijn het dan ook, die met kracht en ijver de mensen opwekken tot het geloof. Dit deden zij niet in eigen kracht, zichzelf zoekende, maar in de kracht van hun Heer en Heiland, hun Zender, in liefde tot Hem Die leeft en wil dat alle mensen zalig worden. Zo klinkt ook tot ons allen van uit Gods Woord: "Heden, indien gij Zijn stem hoort, zo verhardt uw harten niet" (Hebreeëen 3 vers 7 en 8a). Verhardt uw harten dus niet, maar laat u Leiden. "Houd in gedachtenis, dat Jezus Christus uit de doden is opgewekt". Dat gedenken, heden en morgen, ons hele leven door, bij dag en nacht, over bergen en in dalen, bij vreugde en smart, overal waar wij ons ook maar mogen bevinden. Want dit woord roept ons allen toe, dat wij niet meer zullen sterven, maar eeuwig zullen leven. Dat zal een heerlijk leven zijn, een leven van liefde, vrede en eeuwige blijdschap. Maar het zal tevens een werkzaam leven moeten zijn, omdat daar in die eeuwige heerlijkheid de grootste zaligheid zal bestaan in dienende liefde. Het hart van de gelovige moet getrokken zijn tot zijn Heer en Heiland, zijn Zaligmaker; hij moet uit-

zien en verlangen om met Hem eenmaal vereend te leven. Zoals ook in die eerste christengemeenten het uitzicht was naar de wederkomst van hun Heer, zo moet ook bij ons dat verlangen aanwezig zijn. Niet om de weg van de minste weerstand te zoeken, om dan maar verlost te zijn van al de moeiten, zorgen en strijd en de moeilijkheden van dit leven, maar omdat Jezus Christus ons leven is geworden. Wij zijn op deze aarde en mogen ons reeds bevinden in die eerste geloofshemel, of kerkhemel (Efeze 2 vers 6). Wij zijn nu op de school van het ware leven: steeds meer groeien, in het geestelijke één worden, om ons samen te laten voor- en voorbereiden als een reine bruid, die uitziet en verlangt naar haar hemelse Bruidgom. Naar de beloofde spoedige wederkomst van haar Heer en Heiland, om eeuwig en voor altijd met Hem vereend te leven, te mogen zijn waar Hij is. Welzalig zijn zij, die zo'n leven met vreugde en dankzegging in het hart tegemoet mogen gaan en eenmaal door de glans en luister van de opstanding, of zo wij het mogen meemaken, door de levende verandering verheerlijkt, het aangezicht te zullen aanschouwen van Hem, Die dood geweest is, en ziet, Hij leeft tot in alle eeuwigheid. Wij wensen jullie allen een gezegend Paasfeest toe. herder R. Blumink

Ik merk niets van God

Je sport, je gaat naar school, je doet leuke dingen met vrienden, je luistert muziek, en... daar voel je van alles bij. Daarnaast ga je ook naar de kerk en lees je af en toe in de Bijbel, maar... eigenlijk doet dat je niks.

Ik wil wel geloven, maar ik merk gewoon niks van God. Ik ervaar niet dat Hij er is. Soms vraag ik me af..... is Hij er wel?

Ik moet toegeven dat ik daar zelf ook wel eens mee zit. Dan zegt de dienst-knecht bijvoorbeeld in de kerk dat God 'hier aanwezig is' en dan denk ik: daar merk ik anders niks van. Goed dat je het over dat gevoel (of eigenlijk: dat je het dus niet voelt...) wilt hebben. Want eigenlijk klopt er inderdaad iets niet. God is een Persoon met wie we een relatie mogen hebben. En daar zou je toch iets van moeten merken, ook in je gevoel. Jezus zegt niet voor niets: "En gij zult den Heere, uw God, liefhebben uit geheel uw hart, en uit geheel uw ziel, en uit geheel uw verstand, en uit geheel uw kracht" (Markus 12 vers 30). Dus niet alleen met je verstand, maar ook met je gevoel! Aan de andere kant: toch is jouw vraag ook typisch iets van deze tijd. Het gevoel vinden we tegenwoordig ontzettend belangrijk. Veel mensen zeggen: ik geloof alleen als het goed voelt. Nog niet zo lang geleden was dat heel anders. Toen zeiden ze: ik geloof alleen als ik het begrijp. Maar zeker als het om God gaat, is dat allemaal veel te beperkt en te eenzijdig. God is gewoon veel groter dan ons gevoel of ons verstand. Ook als we Hem niet voelen of begrijpen, kun je nog wel weten en geloven dat Hij er is! Kijk maar naar de schepping. Als je eerlijk bent en je ziet hoe mooi en ingewikkeld alles geschapen is, dan is het toch duidelijk dat God bestaat?

Dat is wel zo, maar dat zeggen andere geloven ook. Het geeft me nog niet echt een goed gevoel over God. Hij blijft voor mij nogal vaag.....

Da's een hele goeie! Want als je alleen naar de natuur kijkt, blijft God inderdaad vaag... Dat is ook de reden waarom er allemaal godsdiensten zijn ontstaan: daarmee proberen mensen

God wat concreter te maken. Soms letterlijk: door een (afgods)beeld van Hem te maken. Soms figuurlijk: bijvoorbeeld door een bepaald gevoel op te roepen wat ze dan 'god' noemen. Ik vind het heel mooi wat Paulus daarover zegt in Handelingen 17 de verzen 22 tot en met 31. Ik zeg het nu even met mijn eigen woorden, maar volgens mij bedoelt hij dat je God niet zelf concreet kunt maken. Daar is Hij veel te groot voor. Je kunt God niet leren kennen door een bepaald beeld van hem te maken of door (bijvoorbeeld) je best te doen een godsdienstig gevoel op te roepen. We kunnen God alleen leren kennen als Hij iets over zichzelf vertelt. En... dat heeft Hij gedaan. Niet door ons alles precies uit te leggen of door ons een bepaald gevoel te geven, maar door Zijn Zoon naar deze aarde te sturen. Je kunt ook zeggen: door de Bijbel, want we leren Jezus kennen door de Bijbel.

Sorry, maar de Bijbel heeft voor mij juist helemaal niks met gevoel te maken. Ik snap er niks van en ik vind het nog saai ook.....

Dan wil ik je uitdagen om toch 's op een andere manier te gaan lezen. Oké, de Bijbel is soms best moeilijk, maar als je er serieus in verdiept, garandeer ik je dat je zult ervaren dat God er is en dat Hij tot je spreekt! Je moet beseffen dat de Bijbel niet zomaar een boek is. Probeer je nou 's voor te stellen dat God, als jij de Bijbel leest, persoonlijk wat tegen je wil zeggen. Daarbij mag je je eigen gevoelens helemaal inschakelen. Stel vanuit je gevoel maar vragen aan het gedeelte dat je leest: wat vind ik mooi, wat vind ik moeilijk, waar heb ik misschien wat aan, enz. Dat soort dingen mag je ook in je gebed aan Hem voorleggen: wilt U me helpen om deze vragen voor mezelf te beantwoorden? Waarschijnlijk zul je niet direct alles begrijpen, maar dat geeft niet. Begin

gewoon maar bij wat je wel begrijpt. Dan zul je echt gaan beleven dat God dichterbij komt.

Toch begrijp ik heel veel niet. Ik kan het gewoon heel moeilijk geloven, met al die wonderen enzo.....

Heb je door wat je nu doet? Eerst zei je: ik kan niet geloven, want ik voel het niet. En nu zeg je: ik kan niet geloven, want ik begrijp het niet. Maar nogmaals: God is veel groter dan ons gevoel of ons verstand. Dat vind ik eerlijk gezegd heel logisch. Hoe kunnen wij God nu ooit begrijpen? Ik snap best dat je dat van die wonderen niet begrijpt. Maar als God echt God is, is het toch niet vreemd dat Hij soms wonderen doet? En als je dat niet begrijpt, kun je het toch nog wel geloven? Dit is een heel belangrijk punt. Het gaat er niet om dat je tot begrip komt of tot gevoel, maar tot geloof! Toen ik jong was, legde iemand dat eens uit met het beeld van een trein. Een trein wordt getrokken door een locomotief. Wat is nou de locomotief voor het geloof van een christen? Veel mensen willen hun gevoel of hun begrip voorop zetten. Maar dan komt je geloof niet vooruit. Nee, de locomotief voor een christen zijn de feiten. En het belangrijkste feit is dat Jezus Christus gekomen is om voor onze zonden te sterven. Dat hoef je niet in de eerste plaats te begrijpen of te voelen. Nee, dat mag je geloven - erop vertrouwen. Het komt er dus op neer dat als jij God wilt ervaren, je Hem eerst moet leren vertrouwen. Gewoon (nou ja...) geloven dat het waar is wat Hij zegt in Zijn Woord. De vraag is dan niet in de eerste plaats of je dat voelt, maar of je dat wilt, het is dus een kwestie van de goede keuze maken!

Ik heb het geprobeerd, maar het lukte niet...

Let op, als je het echt hebt geprobeerd, ben je in ieder geval in de buurt. Dat je God zomaar niet gevonden hebt, is niet vreemd. Zo gaat dat helaas bij ons - kleine en zondige mensen als wij zijn. Het is Gods bedoeling dat je Hem blijft zoeken. Dan zul je Hem zeker vinden en ervaren. Want Hij is al heel dicht bij je!

herder Blumink.

Bespreking "Ik merk niets van God"

Dit onderwerp is besproken op de jongerenavonden van de gemeenten in Juda. De jongeren geven antwoord op de vragen die de jeugdleiders hadden voorbereid.

-vraag: Wie merkt niets van God?

-antwoord: Niet altijd, weleens in de kerk als er een profetie wordt gebracht door de Heer.

-vraag: Wat is een relatie hebben?

-antwoord: Met vrienden heb je ook een band /relatie. Dit komt omdat je elkaar opzoekt en elkaar veel spreekt. Het is soms moeilijk als je tegen God iets zegt door gebed. Hij spreekt niet rechtstreeks terug maar soms laat Hij het je wel zien of horen. Een keer met jongerenweekend kwam er doormiddel van profetie een antwoord op een gebed van één van de jongeren.

-vraag: Hoe kan je de relatie met God het beste goed in stand houden?

-antwoord: Door te bidden en er om te vragen of Hij je erin wilt helpen. Er is een jongeling die zelfs brieven schrijft aan de Heer, maar de Bijbel lezen en kerkgang horen hier ook bij.

-vraag: Probeert iedereen te bidden: 's ochtends en 's avonds?

-antwoord: 's Ochtends wordt het wel eens vergeten, maar 's avonds wel. Soms dan ben je erg moe, maar bid dan tenminste oprecht het Onze Vader.

Een van de jongeren had een ervaring in de kerk: hij moest 's ochtends mee maar was die avond ervoor wezen stappen tot laat. Er werd tijdens de dienst Bundel 23 gezongen met het opsteken van de rechterhand. Hij werd tegengehouden: zijn arm werd naar beneden gedrukt. Hij kon niets meer en voelde zich ook nog eens erg beroerd tijdens de dienst.

-Vraag: Kan je dan wel een zegen iemand toewensen als je je op deze manier in de eredienst komt?

-antwoord: Nee dus!

Einde conclusie:

Op God mogen wij vertrouwen, ook al zien wij Hem niet. Zoek Hem dan en Hij zal Zich laten vinden.

Neuroblastoom

Ik was 4 jaar toen ze mijn tumoren ontdekte.

Ik had erg last van kinkhoest en moest daarvoor naar het ziekenhuis om foto's te laten maken. Op dat moment kwamen ze erachter dat ik iets achter of in mijn longen had zitten aan de linkerkant. Ik moest een lange tijd iedere week naar het ziekenhuis, en werd ook nog 1x een week in het ziekenhuis opgenomen.

Mijn ouders hebben gevraagd aan de voorgangers van onze kerk of ik een handoplegging mocht ontvangen, zodat ik weer beter mocht worden en ik ben heel blij dat zij dit hebben gedaan. Toen ik in die week in het ziekenhuis lag, deden ze allemaal dingen met mij en moesten ze ook een stukje tumor afhalen. Daardoor ontdekte ze wat ik nu precies had. Het was/is een neuroblastoom oftewel een tumor. Het zit tussen mijn hart en long in en aan mijn wervelkolom vast: ± 7cm. Ook nog 1 kleinere in mijn linker bijnier.

Maar toen ik daar lag kreeg ik een droom, een droom dat Jezus naast mijn bed stond, en Hij zei tegen mij dat het goed met mij zou komen en dat ik me nergens zorgen over hoefde te maken. Ik werd wakker en ik vertel-

de het tegen mijn moeder dat Jezus naast mij stond en dat het goed zou komen, mijn moeder vroeg aan mij hoe Jezus eruit zag maar ik zei dat Hij helemaal wit was, een groot wit licht. Ik vertelde het verhaal op een manier alsof ik volwassen was. Ik denk dat ik hulp kreeg van de Heer om dat te vertellen.

Na die droom kreeg ik te horen dat mijn tumoren onschadelijk voor mij waren, dat het goede tumoren waren, en mijn ouders waren natuurlijk dolgelukkig. Zelf had ik er nog niet zoveel weet bij, en ik geloof nog steeds dat door de handoplegging mijn leven is gered, dat Jezus mij heeft gered. Ik hoefde maar 1 cel meer te hebben en mijn tumoren waren kwaadaardig geweest. Nu moet ik nog steeds ieder jaar voor controle terug komen in het AMC in Amsterdam en 1x per jaar wordt er goed naar mijn wervelkolom gekeken. Op zich vind ik dat wel fijn want misschien wordt het wel weer kwaadaardig, maar dat hoop ik niet. Vroeger moest ik bijna elke week of elke maand komen maar dat is gelukkig nu voorbij.

En ik hoop dat ik nog lang mag leven. Sven Buijtenhuis

Voetstappen in het zand

Ik droomde eens dat ik aan 't strand liep bij lage tij
Ik was daar niet alleen,
want God liep aan mijn zij.

We liepen samen het leven door
en lieten in 't zand
een spoor van stappen, twee aan twee.

Want God liep aan mijn hand.

Ik stopte en keek achter mij
en zag mijn levensloop
in tijden van geluk en vreugd
van diepe smart en hoop.

Maar als ik goed het spoor bekeek,
zag ik langs heel de baan
daar waar het juist het moeilijkst was
maar één paar stappen staan.....

Ik zei toen 'God, waarom dan toch?!'
Juist toen ik U zo nodig had.
Juist toen ik zelf geen uitkomst zag
op het zwaarste deel van mijn pad.....

God keek mij vol liefde aan
en antwoordde op mijn vragen:
"Mijn lieve kind, toen het moeilijk was,
toen heb Ik jou gedragen....."

Tien vragen over de Bijbel

Test je Bijbelkennis met de onderstaande vragen

1. Uit hoeveel boeken bestaat het Oude Testament, 29, 39 of 49?
2. Wat schiep God de eerste dag, de hemel of het licht?
3. Wat deden Adam en Eva het allereerst, nadat ze gezondigd hadden?
4. Is het waar, dat God Noach voor het bouwen van de ark uitzocht omdat hij timmerman was?
5. Hoe verhinderde God de torenbouw van Babel?
6. Uit hoeveel boeken bestaat het Nieuwe Testament, 27, 30 of 33?
7. Hoe kwam het, dat Jozef Maria niet verliet, hoewel ze niet zwanger was van hem, maar van de Heilige Geest?
8. Hoe heette de oude man, die Jezus in de tempel op zijn arm nam, Simeon of Zacharias?
9. Wie droeg kameelharen klederen?
10. Hoe verscheen de Heilige Geest bij Jezus na Zijn doop?

Gods hart, Gods verlangen

Als iemand ons kan uitleggen wat het verlangen is van God, dan is het Jezus Zelf.

Hij kwam van God naar de aarde, Hij kende de Vader en wist ook wat de Vader van Hem verlangde. Hij wist dat de Vader van Hem hield, om Hem gaf en Hem beschermde. Jezus kende de Vader en wist precies dat Hij mocht vertrouwen op de goedheid van de Vader. Dit is nu geloof hebben.

Geloven is vertrouwen, vertrouwen hebben in iemand. En daarom moeten we die iemand kennen op een persoonlijk niveau. En daarom wil Jezus onze harten veranderen zodat wij God leren kennen.

In Johannes 14 de verzen 8 tot en met 11 vraagt Phillipus aan Jezus om hen de Vader te tonen. Maar Jezus zegt; Gelooft gij niet, dat Ik in de Vader ben en de Vader in Mij is? De woorden, die Ik tot u spreek, zeg Ik uit Mijzelf niet; maar de Vader, die in Mij blijft, doet zijn werken. Gelooft Mij, dat Ik in de Vader ben en de Vader in

Mij is: of anders, gelooft om de werken zelf.

Alles wat Jezus doet, alles wat Jezus zegt, het wordt geopenbaard door Zijn Vader. Het laat ons zien wat het verlangen van God is. Het verlangen van God is te genezen, het verlangen van God is te bevrijden van het kwaad de satan, het verlangen van God is dat wij niet meer zondigen. Het verlangen van God is om voor ons te zorgen.

In Matthéüs 7 wil Jezus het hart van God openbaren. Jezus wil eigenlijk tegen ons zeggen, maak je nu maar geen zorgen, bidt, klopt, vraag, zoek en wij zullen vinden. Wij zullen dan ook een antwoord vinden in ons leven. God wil het ons openbaren. En geloof je Mij niet, kijk eens naar je aardse vader, als je hem vraagt om een brood, krijg je dan een steen? Nee, hoeveel te meer de Vader in de Hemel. Zal Hij niet geven waar je om vraagt? Ken God, ken de Vader, laat Hem Zijn hartsverlangen aan jou openbaren.

Leven in geloof is leven in de zekerheid over Gods verlangen. Gods verlangen voor ons leven is, dat wij het nieuwe leven vinden in de volheid van Jezus. Ondanks alle verleidingen waaraan ook met name de jongeren in deze tijd bloot staan, stel je vertrouwen op Hem, de Allerhoogste, geef Hem je gehele hart en het zal een ieder aan niets ontbreken.

Colofon

Redactie:

herder R. Blumink
Emile Doppenberg
Annabelle Doppenberg
Maurice Thesselaar

Contact

www.jongerenbazuin.nl
redactie@jongerenbazuin.nl

Uitgever

Smic
www.smic.nl

Volgende keer in de Jongerenbazuin:

-Bespreking over artikel "Je lichaam is geen speelgoed"

-Verslag over het Jongerenweekend in Lunteren

-"Horen, zien en zwijgen"

-Een artikel van jou? Mail het ons!